

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 30 września 1970 r. Nr 6 Poz. 36—40

TREŚĆ:

36.

ZARZĄDZENIE NR 39 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1970 roku

w sprawie wprowadzenia bodźców materialnego zainteresowania

(PP2/70)

Założenia rozwoju przemysłu materiałów budowlanych w latach 1971—1975 przewidują pełne pokrycie zapotrzebowania budownictwa na materiały budowlane, wprowadzenie stosownie do potrzeb nowoczesnego budownictwa nowych asortymentów, poprawę jakości i znaczny wzrost wydajności pracy uzyskiwany w drodze postępu technicznego, pełniejsze wykorzystanie czasu pracy robotników, maszyn i urządzeń, znaczne skracanie okresu dochodzenia do projektowanej zdolności produkcyjnej zakładów i obniżenie kosztów własnych produkcji. Realizacja tych założeń wymaga wprowadzenia skutecznych bodźców materialnych dla skoncentrowania działań całych załóg przedsiębiorstw i zjednoczeń na poprawieniu efektywności produkcji materiałów budowlanych i prawidłowym jej rozwoju. W celu bezpośredniego powiązania wzrostu zarobków robotników i pracowników umysłowych z intensyfikacją rozwoju produkcji przemysłu materiałów budowlanych i poprawą efektywności gospodarowania w latach 1971—1975, na podstawie § 51 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 lipca 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego i grupujących je zjednoczeniach w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 21, poz. 174), w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w przedsiębiorstwach i kombinatach przemysłowych oraz zjednoczeniach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2.1. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń, kombinatów i przedsiębiorstw przemysłowych, o których mowa w § 1, do wprowadzenia z dniem 1 stycznia 1971 r. nowych bodźców materialnego zainteresowania, określonych w powołanej na wstępie uchwale Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz wytycznych Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydanych odrębnie.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy Cementowni „Nowa Huta", w której zasady określone w ust. 1, zostały wprowadzone z dniem 1 lipca 1970 r. na podstawie odrębnej decyzji.

§ 3.1. Wprowadzenie nowego systemu bodźców materialnego zainteresowania powinno być poprzedzone przeprowadzeniem prac przygotowawczych na podstawie analizy dotychczasowej działalności przedsiębiorstwa.

Zakres tych prac określa dyrektor zjednoczenia zgodnie z odrębnymi wytycznymi.

2. Dyrektorzy zjednoczeń zobowiązani są do:

1) zapewnienia przeprowadzania stałego instruktażu odpowiednich służb zjednoczeń i przedsiębiorstw w zakresie:
   - właściwego stosowania wskaźników syntetycznych i zadań odcinkowych,
   - trybu tworzenia, uruchamiania i kontroli wypłat funduszów premiowych pracowników umysłowych i funduszów podwyżek płac robotników,
   - odpowiedzialności pracowników w przypadku naruszenia obowiązujących przepisów,
2) ustalenia metod i sposobów mierzenia wyników realizacji poszczególnych zadań odcinkowych i wskaźnika syntetycznego oraz zakresu odpowiedzialności pracowników przedsiębiorstw,
3) organizowania systematycznych kontroli zasadności wypłat premii pracownikom umysłowym i podwyżek płac robotników w zależności od stopnia i jakości wykonania zadań premiowych,
4) zapewnienia dokonywania przez kolegium zjednoczenia wszechstronnej oceny działania bodźców materialnego zainteresowania na tle realizacji planów produkcyjnych oraz realizacji zadań, o których mowa w pkt 1—3, za okres każdego półrocza,
5) składania w Ministerstwie informacji o podjętych kierunkach działania na tle ocen dokonanych zgodnie z pkt 4.

§ 4.1. W przedsiębiorstwach, w których stan organizacji, księgowości, ewidencji i rozliczeń kosztów nie daje gwarancji prawidłowego rozliczenia zadań premiowych i wyniku finansowego, zasady ustalone zarządzeniem można wprowadzić z opóźnieniem niezbędnym dla uporządkowania organizacji i dokumentacji, nie później jednak niż od dnia 1 lipca 1971 r. Decyzję w tej sprawie podejmuje dyrektor zjednoczenia.

2. W przedsiębiorstwach wykazujących straty bilansowe wstrzymuje się wprowadzenie zasad, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, do czasu likwidacji tych strat stosownie do decyzji nr 43/70 Prezydium Rządu z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie poprawy wyników działalności przedsiębiorstw przemysłowych objętych planem centralnym, wykazujących straty bilansowe oraz przedsiębiorstw otrzymujących dotacje przedmiotowe i decyzji nr 20/70 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 kwietnia 1970 r. w sprawie analizy i oceny działalności przedsiębiorstw deficytowych.

3. W przedsiębiorstwach, które zlikwidowały straty bilansowe oraz po dniu 1 lipca 1971 r. w przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1 wprowadzenie zasad, o których mowa w § 2 ust. 1, może być dokonane za zgodą Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek dyrektora zjednoczenia.

§ 5. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc:

1) § 4 ust. 1 lit. a, c i d, ust. 2 oraz załącznik nr 1 do zarządzenia nr 121 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 czerwca 1964 r. w sprawie zasad wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach grupujących przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Dz. Urz. MBiPMB Nr 11, poz. 33 i z 1967 r. Nr 2, poz. 4),
2) zarządzenie nr 226 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1966 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. Urz. MBiPMB z 1967 r. Nr 2, poz. 3 i z 1968 r. Nr 4, poz. 19),
3) zarządzenie nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 czerwca 1968 r. w sprawie zasad nagradzania pracowników przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych za efektywność eksportu, zmienione zarządzeniem nr 58 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 września 1969 r.,
4) zarządzenie nr 38 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lipca 1968 r. w sprawie przedsiębiorstw specjalizujących się w produkcji eksportowej w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,
5) zarządzenie nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 września 1968 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania dla pracowników przedsiębiorstw specjalizujących się w produkcji eksportowej, zmienione zarządzeniem nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 stycznia 1969 r.

§ 6. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1970 r.

MINISTER
A. Giersz

37.

OKÓLNIK NR 3
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 sierpnia 1970 r.

w sprawie przeciwdziałania przekraczaniu wartości kosztorysowej inwestycji w fazie ich realizacji

(IN-1-70)

Na podstawie § 9 zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1970 r. w sprawie zapobiegania wzrostowi wartości kosztorysowej inwestycji w fazie ich realizacji, (Monitor Polski Nr 15, poz. 126) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do bezwzględnego przestrzegania dyscypliny finansowej w toku realizacji zadań inwestycyjnych, stosownie do przepisów zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1970 r. w sprawie zapobiegania wzrostowi wartości kosztorysowej inwestycji w fazie ich realizacji, zwanego dalej „zarządzeniem nr 40".

§ 2.1. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń (jednostek równorzędnych) do:

1) podjęcia środków dla przeciwdziałania wzrostowi wartości kosztorysowej inwestycji,
2) przeprowadzenia dwukrotnie w ciągu roku kontroli realizacji inwestycji w zakresie zgodności ich kosztów z założeniami techniczno-ekonomicznymi inwestycji,
3) wprowadzenia ewidencji w zjednoczeniu i nadzorowanych przedsiębiorstwach w zakresie:
   — zmian wartości kosztorysowych zadań inwestycyjnych według załącznika nr 1 do okólnika,
   — zmian stanu zaangażowania nakładów inwestycyjnych oraz źródeł pokrycia wzrostu kosztów inwestycji,
4) składania okresowych informacji do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Departament Inwestycji) o zmianach wartości kosztorysowej zadań inwestycyjnych wraz z analizą przyczyn i skutków tych zmian:
   — w terminie do dnia 25 lipca — za okres pierwszego półrocza danego roku,
   — w terminie do dnia 20 lutego — za okres roku poprzedniego.

2. Okresowe informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 (o zmianach wartości kosztorysowej zadań inwestycyjnych), powinny zawierać:

— dane według załącznika nr 1 do okólnika,
— analizę przyczyn i skutków wprowadzonych zmian wraz z podaniem źródła pokrycia wzrostu wartości kosztorysowej w ramach limitu zjednoczenia (jednostki równorzędnej),
— informacje o zastosowanych sankcjach w stosunku do osób, które dopuściły do wydatkowania środków nie przewidzianych w poszczególnych składnikach zestawienia kosztów zadania inwestycyjnego bądź do obniżenia efektywności danej inwestycji.

3. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) ustalą we własnym zakresie terminy składania informacji według załącznika nr 1 przez jednostkę inwestującą.

§ 3. W razie konieczności wprowadzenia zmian wartości kosztorysowej realizowanej inwestycji, jednostka inwestująca obowiązana jest do opracowania wniosku, zgodnie z ustaleniami § 3 ust. 6 zarządzenia nr 40; do wniosku należy dołączyć:

1) dane uzupełniające określone w załączniku nr 2 do okólnika,
2) skorygowane wartości kosztorysowe inwestycji w rozbiciu na poszczególne grupy kosztów w układzie zbiorczego zestawienia kosztów (podając dane przed i po aktualizacji),
3) omówienie przyczyn wnioskowanych zmian.

§ 4.1. Zobowiązuje się Dyrektora Departamentu Inwestycji Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do:

1) przeprowadzania analizy zgłaszanych przez dyrektorów zjednoczeń (jednostek równorzędnych) wniosków o zmianę wartości kosztorysowej zadań inwestycyjnych oraz przedkładanie opinii Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z podaniem źródła pokrycia wzrostu kosztów inwestycji,
2) przeprowadzania okresowych kontroli w zakresie skuteczności podjętych środków działania oraz przestrzegania ustaleń zarządzenia nr 40 przez zjednoczenia (jednostki równorzędne),
3) prowadzenia ewidencji zmian wartości kosztorysowych inwestycji,

4) prowadzenia ewidencji zmian stanu zaangażowania nakładów inwestycyjnych oraz źródeł pokrycia zwyżki kosztów inwestycji,

5) przedkładania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych informacji o stanie przekroczeń wraz z analizą przyczyn i skutków wprowadzonych zmian kosztów inwestycji, w terminie do dnia:

— 20 sierpnia danego roku — za okres pierwszego półrocza danego roku,

— 20 marca następnego roku — za okres roku poprzedniego.

§ 5. Okólnik obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1970 r.

MINISTER
A. Giersz

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Zjednoczenie . . . .

Załącznik nr 1 do okólnika nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1970 r.

Zestawienie zmian wartości kosztorysowej zadań inwestycyjnych według stanu na dzień ....

w mln zł

Wyszczególnienie	Wartość kosztorysowa według zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych ogółem	roboty budowlano-montażowe	Ogółem wzrost wartości kosztorysowej z tytułu urzędowej zmiany cen	Wzrost z tytułu zmian cen robót budowlano-montażowych	Wzrost z tytułu zmiany cen maszyn i urządzeń	z czego przypada na import maszyn i urządzeń — razem	import z KK	Zmiana wartości kosztorysowej z innych przyczyn — ogółem	roboty budowlano-montażowe	Przyczyny zmian wartości kosztorysowej (suma rubryk od 8 do 15 = rubr. 7): Zmiana zakresu rzeczowego zwiększająca zdolność produkcyjną lub usługową	Zmiana zakresu rzeczowego nie powodująca zmiany zdolności produkcyjnej lub usługowej	Błędy w projektowaniu	Błędy w kosztorysowaniu	Zmiana zakresu dostaw maszyn i urządzeń: krajowych	z importu / w tym z KK	Odsetki bankowe i kary umowne	Pozostałe przyczyny	Wartość kosztorysowa inwestycji po urzędowych zmianach cen (rubryka 2+3) ogółem	roboty budowlano-montażowe	Wartość kosztorysowa inwestycji po uwzględnieniu zmian z innych przyczyn (rubryka 2+7) ogółem	roboty budowlano-montażowe	Łączny wzrost wartości kosztorysowej inwestycji z uwzględnieniem zmian (rubryka 2+3+7) ogółem	roboty budowlano-montażowe
1	2		3	4	5	6		7		8	9	10	11	12	13	14	15	16		17		18	
1. Zmiana wartości kosztorysowej — ogółem																							
1.1. Inwestycje branżowe																							
z tego — zadanie . . . . . — zadanie . . . . . — zadanie . . . . . itp.																							
1.2. Inwestycje jednostek budżetowych																							
z tego: — zadanie . . . . . — zadanie																							
1.3. Inwestycje w zakresie budownictwa mieszkaniowego																							
z tego: — zadanie . . . . . — zadanie																							
1.4. Inwestycje przedsiębiorstw — razem																							

2. Źródła pokrycia powstałych przekroczeń wartości kosztorysowej i nakładów inwestycyjnych . . . .

Objaśnienia:

1. W rubryce 2 — podaje się wartość kosztorysową inwestycji według zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych (w liczniku nakłady ogółem, w mianowniku roboty budowlano-montażowe). W stosunku do inwestycji ujętych w planie 1970 r. należy podać wartość kosztorysową inwestycji według zatwierdzonego projektu wstępnego względnie przy dokumentacji jednostadiowej według zatwierdzonych danych wyjściowych do projektowania.
2. W rubryce 3 — podaje się wzrost wartości kosztorysowej inwestycji wyłącznie z tytułu urzędowej zmiany cen robót budowlano-montażowych, maszyn, urządzeń, inwentarza itp. (różnica między wartością kosztorysową po przeliczeniu a wartością kosztorysową pierwotnie zatwierdzoną).
Analogicznie jak w rubryce 2 należy podać w liczniku wzrost nakładów ogółem, a w mianowniku robót budowlano-montażowych.
3. W rubryce 4, 5 — suma rubryk 4 + 5 = rubryce 3.
4. W rubryce 6 — w liczniku należy podać koszt maszyn z importu w zł obiegowych, w mianowniku koszt maszyn i urządzeń z KK w zł obiegowych.
5. W rubryce 7 — podaje się wzrost wartości kosztorysowej inwestycji z innych przyczyn (rubryka 7 = rubrykom 8+9+10+11+ +12+13+14+15).
W rubryce 7 — w liczniku wzrost nakładów ogółem, w mianowniku — wzrost wartości robót budowlano-montażowych (w rubrykach: 8—15 podaje się tylko wzrost wartości kosztorysowej ogółem).
6. W rubrykach 12 i 13 — należy podać wzrost wartości kosztorysowej powstały na skutek zwiększenia zakresu dostaw maszyn i urządzeń, które nie były ujęte w zatwierdzonych założeniach techniczno-ekonomicznych (nie ujmuje się zmian, wynikających z urzędowej zmiany cen).
7. W rubrykach 16—18 — podaje się w liczniku nakłady ogółem, w mianowniku roboty budowlano-montażowe.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Zjednoczenie . . . .
Inwestor . . . .

Załącznik nr 2 do okólnika nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1970 r.

Podstawowe wielkości i wskaźniki techniczno-ekonomiczne, będące podstawą oceny skutków wprowadzonych zmian (dotyczy inwestycji produkcyjnych)

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Podstawowe wielkości i wskaźniki techniczno-ekonomiczne według założeń techniczno-ekonomicznych zatwierdzonych skorygowanych w wyniku urzędowych zmian cen	stanu aktualnego (po zmianach wprowadzonych po włączeniu zadania inwestycyjnego do planu i rozpoczęciu jego realizacji)
1	2	3	4
1. Wielkość produkcji ogółem (w jednostkach technicznych)			
2. Wielkość sprzedaży produkcji i usług według cen zbytu	mln zł		
w tym: — na eksport	mln zł		
3. Wartość produkcji dodanej	mln zł		
4. Wartość kosztorysowa zadania inwestycyjnego	mln zł		
w tym: — roboty budowlano-montażowe	mln zł		
— maszyny i urządzenia	mln zł		
w tym: import (KS i KK)	mln zł		
— pozostałe nakłady	mln zł		
5. Koszty produkcji roczne — ogółem	mln zł		
w tym a) materialne	mln zł		
— materiałowe	mln zł		
— amortyzacja	mln zł		
b) osobowe	mln zł		
6. Koszty produkcji jednostkowej	zł/......		
7. Akumulacja ze sprzedaży produkcji towarowej — brutto	mln zł		
— netto	mln zł		
8. Produktywność środków trwałych mierzona wartością produkcji dodanej (stosunek wartości produkcji dodanej do wartości środków trwałych)	zł/zł		
9. Produktywność środków trwałych mierzona wartością sprzedaży produkcji i usług według cen zbytu (stosunek wartości sprzedaży produkcji i usług do wartości środków trwałych)	zł/zł		
10. Produktywność inwestycji mierzona przyrostem wartości sprzedaży i usług według cen zbytu do wartości kosztorysowej inwestycji (poz. 2:4)	zł/zł		
11. Wydajność pracy mierzona wartością produkcji dodanej (stosunek wartości produkcji dodanej do ogółu zatrudnionych osób)	zł/osób		

1	2	3	4
12. Wydajność pracy mierzona wartością sprzedaży produkcji i usług według cen zbytu (stosunek wartości sprzedaży produkcji i usług do ogółu zatrudnionych)	zł/osób		
13. Stosunek akumulacji do wartości środków trwałych brutto	zł/zł		
14. Klasa efektywności inwestycji	klasa		
— wskaźnik Ed	Ed		
— wskaźnik E_r,	E_r		
— miernik postępu techniczno-ekonomicznego			
a) pracochłonność	zł/zł		
b) materiałochłonność	zł/zł		
c) importochłonność	zł/dew/zł		
d) kapitałochłonność	zł/zł		
15. Podstawowe wskaźniki techniczne			
. . . .	. . . . .	. . . .	. . . .
. . . .	. . . . .	. . . .	. . . .
. . . .	. . . . .	. . . .	. . . .

Objaśnienia:

1. Dane według załącznika nr 2 należy dołączyć do przedkładanego wniosku o zmianę wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego.
2. W rubryce 3 — w stosunku do inwestycji ujętych planem 1970 r. należy podać dane według zatwierdzonego projektu wstępnego względnie zatwierdzonych danych wyjściowych do projektowania przy dokumentacji jednostadiowej.

U w a g a: w wypadku urzędowych zmian cen robót budowlano-montażowych oraz maszyn i urządzeń (§ 7 zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 maja 1970 r.) należy wprowadzić w mianowniku odpowiednią korektę danych ujętych w założeniach techniczno-ekonomicznych (rubryka 3). Pozwoli to na przeprowadzenie analizy porównawczej (w zakresie danych ujętych w rubrykach 3 i 4) oraz oceny skutków wprowadzonych zmian.
Korekta danych dotyczy: wartości produkcji, wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego, kosztów produkcji oraz wszystkich pochodnych wskaźników ekonomicznych (relacji ekonomicznych).

3. W rubryce 4 — przy pierwszej zmianie wypełnia się rubrykę 4, przy każdej następnej zmianie należy wprowadzić rubrykę 5 i 6 itd. (zaznaczając: I zmiana z 197....r., II zmiana z . . . . itd.).
4. W pozycji 15 — należy podać podstawowe wskaźniki techniczne, uwzględniające specyfikę danej branży (technologii produkcji). W wypadku wprowadzania zmian nie wpływających na zmianę wskaźników technicznych w poz. 15 rubryki 3 i 4 wpisuje się — „bez zmian".
5. Pojęcia ekonomiczne — „produkcja dodana" oraz „wielkość (wartość) sprzedaży produkcji i usług" — zostały wyjaśnione w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w sprawie instrukcji do opracowania projektów planu na rok 1971.

38.

OKÓLNIK NR 4

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 sierpnia 1970 r.

w sprawie stosowania akordu zryczałtowanego dla robotników wykonujących naprawy (remonty) maszyn i urządzeń produkcyjnych

(PP-1)

W celu skracania cykli remontowych i jakościowo lepszego wykonywania napraw (remontów) maszyn i urządzeń produkcyjnych przez stworzenie bodźców płacowych dla robotników wykonujących naprawy, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików ustala się, co następuje:

§ 1.1. Robotnicy wykonujący główne i średnie naprawy (remonty) maszyn i urządzeń produkcyjnych mogą być wynagradzani w systemie akordu zryczałtowanego.

2. Akord zryczałtowany, o którym mowa w ust. 1, może być stosowany w przedsiębiorstwach i zakładach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Zasady wynagradzania robotników w systemie akordu zryczałtowanego przy wykonywaniu napraw (remontów) maszyn i urządzeń produkcyjnych określa załącznik do okólnika.

§ 2.1. Wprowadzenie akordu zryczałtowanego może nastąpić w przypadku zapewnienia odpowiednich warunków organizacyjno-technicznych przy wykonywaniu prac remontowych, określonych w załączniku, o którym mowa w § 1 ust. 3 oraz przy zachowaniu dobrowolności w przystępowaniu robotników brygad naprawczych (remontowych) do pracy wynagradzanej w systemie akordu zryczałtowanego.

2. Stosowanie systemu akordu zryczałtowanego nie może spowodować przekroczenia planowanego funduszu płac dla danego przedsiębiorstwa.

3. Decyzję w sprawie stosowania akordu zryczałtowanego podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową.

§ 3. Informacje wynikające ze stosowania akordu zryczałtowanego należy wprowadzić do „Sprawozdania z wykonania norm pracy", sporządzanego na formularzu GUS P-6 dla przedsiębiorstw przemysłowych.

W kolumnie 2 należy wydzielić rubrykę „akord zryczałtowany remontów maszyn" oraz wypełniać kolumny 3 do 8 działu I i kolumny 3 i 4 działu II tego sprawozdania.

§ 4. Okólnik obowiązuje od dnia 5 sierpnia 1970 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik do okólnika nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 sierpnia 1970 r.

Zasady wynagradzania robotników w systemie akordu zryczałtowanego przy wykonywaniu napraw (remontów) maszyn i urządzeń produkcyjnych

1. Zakres robót objętych akordem zryczałtowanym.

1.1. Systemem akordu zryczałtowanego mogą być objęci robotnicy wykonujący naprawy (remonty) główne i średnie, roboty montażowe i remontowo-montażowe maszyn i urządzeń produkcyjnych.

1.2. Dla robót powtarzalnych, wymienionych w pkt 1.1., podstawowym dokumentem dla opracowania norm czasu powinna być instrukcja technologiczna. Istniejące instrukcje technologiczne należy w miarę potrzeby zweryfikować i dostosować do obecnego stanu organizacyjnego przedsiębiorstwa oraz posiadanego wyposażenia technicznego warsztatów remontowych.

Dla robót nie posiadających instrukcji technologicznych (tj. w zasadzie dla robót jednorazowych, niepowtarzalnych) wskazane jest opracowywanie uproszczonych instrukcji technologicznych.

1.3. System wynagradzania, o którym mowa w pkt 1.1., może być stosowany:

a) w przedsiębiorstwach produkcyjnych wykonujących naprawy sposobem gospodarczym,
b) w przedsiębiorstwach świadczących usługi remontowe na rzecz przedsiębiorstw produkcyjnych.

2. Metody ustalania norm pracy i wynagradzania w systemie akordu zryczałtowanego.

2.1. Podstawą ustalenia wynagrodzenia w systemie akordu zryczałtowanego powinna być sumaryczna norma czasu pracy oraz skład zespołu (brygady), właściwy dla wykonania danej roboty, ustalony zgodnie z zamierzoną technologią wykonania roboty.

2.2. Sumaryczną normę czasu pracy (łączny czas pracy, wyznaczony na wykonanie całości zamierzonej roboty) ustala się, w miarę możności, na podstawie norm pracy lub normatywów czasu pracy na poszczególne operacje, zespoły operacji (część procesu roboczego), rodzaje robót (np. spawalnicze, monterskie, ślusarskie itp.) bądź też na cały proces roboczy (np. naprawę główną całego urządzenia, maszyny itp.),

W przypadku gdy dla wykonania określonej roboty (bądź jej części) brak jest norm lub normatywów czasu pracy, należy posługiwać się:

— metodą statystyczną (tj. danymi statystycznymi dotyczącymi czasu wykonywania takich samych robót),
— metodą porównawczą (tj. porównaniem zamierzonej roboty, jej zakresu i skomplikowania z podobnymi robotami wykonywanymi w tym samym lub w innych zakładach pracy).

Przy stosowaniu wymienionych wyżej metod czas wykonania należy pomniejszyć o procenty strat wynikające z przyczyn zależnych od robotników, ujawnione w czasie dokonywania badań struktury czasu roboczego tej grupy robotników.

2.3. W związku z usprawnieniami w wykonywaniu prac remontowych dla bieżącego aktualizowania norm pracy należy dla robót w systemie akordu zryczałtowanego prowadzić:

a) systematyczną ewidencję rzeczywistego czasu wykonania określonych robót (np. napraw — remontów),
b) okresowe badania struktury czasu roboczego, ze szczególnym zwróceniem uwagi na przyczyny powodujące straty czasu,
c) rejestrację rzeczywistych metod wykonywania robót (w tym wprowadzanych usprawnień itp.).

2.4. Dla wykonywania konkretnych robót w systemie akordu zryczałtowanego należy organizować odpowiednio dobrane zespoły (brygady) robocze składające się z robotników określonych zawodów i kategorii zaszeregowania.

Liczba, zawody i kwalifikacje robotników konieczne dla wykonania danych napraw urządzeń lub maszyn należy określić na podstawie ustalonej technologii robót.

Ustalony skład zespołu (brygady) stanowi podstawę dla wyprowadzenia średniej godzinowej stawki akordowej (suma stawek płac godzinowych wszystkich członków zespołu, ustalonych według ich osobistego zaszeregowania i obowiązującej w zakładzie tabeli płac akordowych, podzielona przez liczbę członków zespołu).

2.5. Zryczałtowane wynagrodzenie za całość wykonywanej roboty oblicza się mnożąc średnią stawkę godzinową zespołu (brygady) przez sumaryczną normę czasu pracy ustaloną w godzinach.

Należy zwrócić uwagę na wyraźne określenie zakresu roboty, za wykonanie której wyznaczono określoną kwotę zryczałtowaną.

W przypadku zmiany zakresu roboty ustalona kwota powinna być odpowiednio zmieniona (np. przez ustalenie dodatkowej sumarycznej normy czasu pracy na roboty dodatkowe). Analogicznie należy postępować jeżeli część robót została wyłączona.

Usprawnienia organizacji pracy, technologii itp. wprowadzone przez samą brygadę (zespół) nie powinny powodować zmniejszenia już ustalonego wynagrodzenia w systemie akordu zryczałtowanego na daną robotę pod warunkiem, że zamierzony cel zostanie osiągnięty, a jakość wykonania roboty nie ulegnie pogorszeniu.

3. Zasady zlecania robót w systemie akordu zryczałtowanego.

3.1. Stosowanie akordu zryczałtowanego dotyczy wyłącznie robotników zorganizowanych w zespoły (brygady), wykonujące roboty wymienione w pkt 1.1.

Systemem tym nie mogą być objęci inni robotnicy, a w szczególności robotnicy zatrudnieni przy produkcji podstawowej i pomocniczej.

3.2. Wprowadzenie akordu zryczałtowanego może nastąpić wyłącznie przez wystawienie odpowiedniemu zespołowi (brygadzie) robotników karty pracy i zawarcie umowy przez dyrektora przedsiębiorstwa z zespołem (brygadą). Dyrektor przedsiębiorstwa może upoważnić do zawierania umów kierowników zakładów, baz itp.

3.3. Dokumentacja (karta pracy i umowa) powinna określać wszelkie elementy zapewniające terminowe i prawidłowe wykonanie robót, warunki gwarantujące zespołowi (brygadzie) możliwość wykonania robót oraz rozliczenie przepracowanego czasu i zarobku.

Sumaryczna norma czasu oraz cena zryczałtowana zawarte w karcie pracy powinny być zgodne z wynikami szczegółowej karty kalkulacyjnej.

Zespół (brygada) robotników ma prawo wglądu do szczegółowej kalkulacji, na podstawie której została wystawiona karta pracy i zawarta umowa o akord zryczałtowany.

3.3.1. Karta pracy powinna zawierać:

— ogólny zakres zleconych robót,
— sumaryczną normę czasu pracy (czas zadany),
— wynagrodzenie za całość roboty (zryczałtowaną cenę),
— ewidencję czasu przepracowanego przez poszczególnych członków zespołu (brygady),
— rozliczenie zarobków.

3.3.2. Umowa powinna określać:

— imienny skład zespołu (brygady),
— dokładny zakres zleconych robót,
— wynagrodzenie za całość robót,
— terminy dostarczenia przez zlecającego dokumentacji technicznej, części zamiennych, materiałów, przyrządów, narzędzi itp.,
— system rozliczenia za całkowicie wykonane roboty pomiędzy członków zespołu (brygady), przyjęty zgodnie z obowiązującymi przepisami,
— sposób ustalania wysokości zaliczki dla zespołu (brygady) przy zaliczkowym rozliczaniu robót, zabezpieczający prawidłowe wykonanie całości zlecenia (np. zaliczka w formie procentowej od całości wynagrodzenia tak kalkulowana, aby odpowiednią część wypłaty należności uzależnić od prawidłowego wykonania całości zleconych robót i ich odbioru),
— możliwość zmiany składu zespołu (brygady) w czasie wykonywania robót, jeżeli technologia ich wykonania wymaga ta-

kich zmian (zmiana składu zespołu — brygady — w czasie wykonywania robót np. zmniejszenie z inicjatywy zespołu — brygady — nie wpływa na zmianę ustalonego w umowie wynagrodzenia zryczałtowanego za całość robót),

— sposób i wysokość zmniejszenia (obniżenia) wynagrodzenia ryczałtowego w przypadku wykonania robót nadających się do odbioru, lecz o obniżonej jakości,

— wysokość ewentualnych premii za przyśpieszenie terminu ukończenia robót (ustalonego w umowie) o ile obowiązujące przepisy umożliwiają stosowanie takich premii.

39.

PISMO OKÓLNE NR 8

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 czerwca 1970 r.

w sprawie zmiany branżowych planów kont

(EF-7/D-3400/70)

Na podstawie § 1 ust. 2 zarządzenia nr 101 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 lutego 1965 r. w sprawie branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB Nr 18, poz. 74 z późniejszymi zmianami), wprowadza się następujące zmiany w branżowych planach kont:

1) w załączniku nr 1:
   a) w ramach konta syntetycznego 252 „Rozliczenie premii pracowników umysłowych" wprowadza się pozycję analityczną:
      — „dla pracowników pracowni projektowych 252/3/3";
   b) w ramach konta syntetycznego 752 „Sprzedaż robót siłami własnymi" wprowadza się podział na konta analityczne:
      752/1 „Sprzedaż zewnętrzna",
      752/2 „Sprzedaż wewnętrzna",
      752/3 „Dodatki do cen sprzedażnych robót, wynikające z postanowień uchwały nr 19/70 Rady Ministrów";
2) w załączniku nr 10:
   a) skreśla się konta syntetyczne:
      901 „Rachunek środków na inwestycje centralne (decydowane przez rady narodowe)"
      902 „Rachunek środków na inwestycje zjednoczeń"
      911 „Kredyty na inwestycje centralne (decydowane przez rady narodowe)"
      914 „Kredyty na inwestycje zjednoczeń"
      981 „Fundusz na inwestycje centralne (decydowane przez rady narodowe)"
      982 „Fundusz inwestycyjny zjednoczenia"
      989 „Straty i zyski w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych";
   b) wprowadza się konta syntetyczne:
      908 „Rachunek środków na inwestycje branżowe"
      912 „Kredyty na inwestycje branżowe"
      z podziałem na konta analityczne:
         912/1 „Kredyty na przygotowanie inwestycji branżowych do realizacji"
         912/2 „Kredyty na realizowane inwestycje branżowe (rachunki finansowania)"
         912/3 „Kredyty na inwestycje branżowe w okresie spłaty (rachunki pożyczkowe)"
         912/4 „Kredyty na inwestycje branżowe nie spłacone w terminie (zadłużenie przeterminowane)"
         912/5 „Kredyty antycypacyjne na fundusz na inwestycje branżowe"
      924 „Rachunki wewnętrzno-branżowe z tytułu inwestycji"
      988 „Fundusz na inwestycje branżowe";
   c) wprowadza się do kont analitycznych 960/1 „Remonty kapitalne rozpoczęte" i 960/2 „Remonty kapitalne zakończone" podział na pozycje analityczne przewidziane w załączniku nr 11 dla kont 961 i 962 (symbol konta syntetycznego 960 otrzymuje znak „x");
3) w załączniku nr 11:
   a) wprowadza się do konta analitycznego 951/1 „Koszty inwestycji" pozycję analityczną:
      „— pozostałe koszty 951/1/6";
   b) wprowadza się do strony Winien konta syntetycznego 961 „Remonty kapitalne rozpoczęte" w ramach poszczególnych remontowanych obiektów, podział na pozycje analityczne:
      „— roboty budowlane i montażowe 961/1
      — inne roboty i usługi 961/2
      — pozostałe koszty 961/3
      — straty i zyski 961/4"
   c) wprowadza się do strony Ma konta syntetycznego 961 „Remonty kapitalne rozpoczęte" podział na pozycje analityczne:
      „— remonty kapitalne budynków mieszkalnych 961/5
      — remonty kapitalne budynków niemieszkalnych 961/6
      — remonty kapitalne budowli 961/7
      — remonty kapitalne maszyn i urządzeń technicznych 961/8
      — remonty kapitalne środków transportowych 961/9
      — remonty kapitalne pozostałych środków trwałych 961/10"
   d) wprowadza się do konta syntetycznego 962 „Remonty kapitalne zakończone" podział na pozycje analityczne jak do strony Ma konta syntetycznego 961.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Gniewaszewski

40.

OBWIESZCZENIE DYREKTORA WOJEWÓDZKIEGO ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH W KRAKOWIE

z dnia 21 lipca 1970 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione z okazji „Dnia Budowlanych" przez Dyrektora Wojewódzkiego Zjednoczenia Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Krakowie wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Bielak Antoni s. Wojciecha, Bomba Stefan s. Stefana, Bąk Jan s. Józefa, Bugajski Adolf s. Józefa, Bulanda Stanisław s. Józefa, Ciuła Konstanty s. Jana, Dominiak Władysław s. Dominika, Droździk Franciszek s. Karola, Dydus Wojciech s. Jana, Gniewek Eugeniusz s. Tadeusza, Jurkowski Józef s. Józefa, Juraszek Bronisław s. Michała, Jaromin Eugeniusz s. Juliana, Jonas Marian s. Józefa, Kamiński Kazimierz s. Kazimierza, Kosakowski Jan s. Jana, Marek Karol s. Karola, Mizia Józef s. Jana, Molek Stanisław s. Zofii, Pietrucha Jan s. Jana, Pyclik Emil s. Michała, Poczekajski Józef s. Franciszka, Ryś Józef s. Stanisława, Szkaradek Wojciech s. Jana, Serafin Stanisław s. Piotra, Saltawa Władysław s. Michała, Smoleń Bronisław s. Jana, Tobiarz Bronisław s. Piotra, Wisła Stanisław s. Karola, Wróbel Jan s. Józefa, Wróbel Władysław s. Józefa, Woźniak Edward s. Andrzeja, Zielonka Antoni s. Franciszka.

DYREKTOR
E. Tarko

WARUNKI PRENUMERATY
DZIENNIKÓW URZĘDOWYCH NA ROK 1970

Cena jednego kompletu w prenumeracie wyłącznie rocznej wynosi:

Dziennik Budownictwa — Dziennik Urzędowy	zł 90,—
Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	zł 42,—

Wpłaty na prenumeratę w ciągu całego roku przyjmują wszystkie oddziały i delegatury „Ruch", jak również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch", Warszawa, ul. Towarowa 28, konto PKO Warszawa nr 1-6-100020.

Na blankiecie PKO zgłaszającym prenumeratę należy zaznaczyć tytuł, liczbę egzemplarzy oraz dokładny adres prenumeratora dziennika.

Korespondencję oraz ewentualne reklamacje należy kierować bezpośrednio do placówki, na której konto dokonano wpłaty.

Sprzedaż poszczególnych numerów dzienników, z danego roku bieżącego i z lat ubiegłych prowadzi Księgarnia „Dom Książki", Warszawa, ul. Nowotki 12, tel. 31-14-17, w godz. 11^{00}—19^{00}.

Księgarnia ta przyjmuje także zamówienia pisemne i realizuje je za zaliczeniem pocztowym.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI
BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, t. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, Zam. 1374/70. Nakład 22000 egz. Papier gazetowy 50 g. rot. 63 cm. K-89. Cena zł 2,—